

Reformer end dem, der i alt Fald betegne et Fremstrid i de forskellige Retninger. At gaa med til at forsludre de Reformprincipper, Venstre i sin Tid samlede om, og om hvis Gennemførelse det i sin Tid samlede, vil — det haaber jeg i alt Fald — den nuværende Opposition i Folketinget ikke gaa med til, saa det ærede Medlem fra Næssens behøver ikke at frygte for, at vi skulle komme ham og hans for nær i dette Arbejde; der vil i alt Fald paa mange Punkter blive et tydeligt Skel imellem os. Foruden den saglige Interesse, som fra vor Side er den overvejende Grund til, at vi ville gaa med til eller ind paa Reformpolitikken, er der ogsaa en politisk Grund dertil. Stillingen er jo saaledes for Djebfliget her til Lands, at der raades paa Reformer fra alle Sider i Samfundet, der er Trang til Reformer, og denne Trang have de 25 i alt Fald Dje for et til Stede, og de søge at appellere til denne Trang. Forliget, siger man fra den Side, maatte nødvendig gennemføres, for at der paa den Maade kunde haves Vej for Reformer, det har været Feltraadet i Sommer. Fra de 25's gode Venner, Agrarerne, lyder det samme Haab: Nu skal man have Reformer, nu er Forliget gennemført, og nu er der Plads for saadanne Reformer. Man har vist Forventning, en endog saa temmelig stærk Forventning, ude i Befolkningen om, at man nu gaar en Reformperiode i Møde, hvor ny Lov vil blive gennemførte i Rigsdagen i stort Antal. Jeg tror, at Haabet vil blive skuffet. Det ærede Medlem fra Stege udtalte ganske vist for et Djebflig siden, at den Udtalelse, den højtærede Konseilspræsident fremkom med i Gaar, var et godt Barjel for, at vi nu ret snart kunde tage fat eller gøre os Haab om, at et Reformarbejde i Virkeligheden vilde komme til at bære Frugt. Dette Haab fra det ærede Medlems Side kan jeg ikke dele. I den ærede Konseilspræsidents Udtalelser i Gaar lag der heller ikke det allermindste, som kunde berettige til et saadant Haab, efter min Opfattelse. At det ærede Ministerium stillede sig paa Rigsdagsbeslutningernes, altsaa paa Forligets Grund, er ganske naturligt, og at den ny Regering vil arbejde hen til, at de forskellige Sløje af Regeringspartiet kunne blive enige, altsaa vil hde en velvillig Hjælp til at opnaa Enighed mellem Folketinget og Landstinget — det betyder jo egentlig mellem de to Afdelinger af det Flertal, der staar samlet i de to Ting om Ministeriet — er jo ogsaa noget aldeles selvfølgeligt. Men dette Haab om Reformer er jo en Gang vist ude i

Befolkningen og det var vistnok det heldigste for Bensire saa vidt muligt i alt Fald at lade de 25 Herrer løbe Linen ud og gøre Forsøg paa at skaffe de Reformer til Veje, som de i rigt Maal have lovet ude blandt Vælgerne. Jeg tror, at det vil vise sig, at de kunne ikke indfri deres Løfter. Nu vel! naar dette Resultat naas, saa er der ikke naaet saa lidt ude i Befolkningen, der er i alt Fald naaet det, at deres Løfter med Hensyn til gode demokratiske Love og Sligt komme til at staa i Vederhæftighed Side om Side med mange andre Udtalelser, som de Herrer fremkomme med i de senere Aar. — Endelig skal jeg sluttelig gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Stege. Der blev sagt, at der kun vilde være Mening i Oppositionens Stilling ved det kommende Valg, naar den optraadte paa den Maade, at den ligefrem stillede sig imod Forliget, som absolutte Modstandere af Forliget, og det vil altsaa sige, at naar Oppositionens Kandidater bleve valgte, havde de Forpligtelse til, naar de kom ind i Rigsdagen, at sige Forliget omtuld. Det ærede Medlem for Stege mente, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds havde udtalt noget andet i Gaar. Det beror aabenbart paa en Misforståelse. Det er virkelig Meningen, at Oppositionen ved det kommende Valg ikke blot vil stille sig som Modstander af Forliget, men ogsaa efter Valgets Tilendebringelse vil her i Rigsdagen arbejde paa at omstøde de væsentligste Dele af Forliget, og da især de Dele af Forliget, som maa siges at være af særlig ondartet Natur. Det er Maalet. Forliget er for det første et Angreb paa Folketingets forfatningsmæssige Magtstilling; det er i alt Fald en delvis Anerkendelse af det Regeringsprincip, som Ministeriet Estrup har praktiseret her i Landet i en Arrække. Det første, som vi altsaa ville henlede Vælgerne's Opmærksomhed paa, det er det, at dette Angreb paa Forfatningen, denne Anerkendelse af Højres, af Regeringens Princip, skal blive slaaet ned. Det er det første. Men dernæst er det begribeligt, at Oppositionen — om ikke af andre Grunde, saa af økonomiske — i Fremtiden vil drage Om-sorg for, at Udgifterne til Fæstningen blive saa saa og saa smaa som muligt; og Maalet, det endelige, er at saa denne Fæstning skaffet ud af Verden. Dette er ikke saaledes at fortaar, at vi først stille os som Modstandere af Forliget og derefter komme til at anerkende det, ikke i mindste Maade. Vi stille os som Modstandere af Forliget, og naar